

РЕШЕНИЕ

№ 2383

гр. София, 22.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря ЗЛАТКА АТ. ШУМАНСКА
като разгледа докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно наказателно дело № 20221110206870 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Д. И. И., ЕГН *****, срещу наказателно постановление (НП) № НП-79/28.04.2022 г., издадено от Заместник-председателя на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1600 (хиляда и шестстотин) лева, на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ), за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

В законоустановения срок е подадена жалба от санкционираното лице, в която се прави искане за отмяна на така издаденото наказателно постановление. Излагат се доводи, че обжалваното НП било издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Жалбоподателят счита, че не попада в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ, поради което и не бил задължен да подава декларация с информацията по чл. 37, ал. 1, т. 1 - 6, т. 9 и т. 12 - 14 от ЗПКОНПИ. Искане се обжалваното НП да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, представлява се от адв. А., който поддържа жалбата. В хода на съдебните прения моли да бъде отменено изцяло обжалваното НП, като претендира присъждане на сторените по делото разходи.

Въззиваемата страна – Председателят на КПКОНПИ, редовно призована, представлява се от

юрк. Вуков, който оспорва жалбата. В хода на съдебните прения моли жалбата да бъде оставена без уважение, като обжалваното НП бъде потвърдено. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, Съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 25.02.2022 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ била извършена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени съгласно ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси в едномесечен срок от встъпването в длъжност.

С писмо с вх. № ЦУ-01-782/28.01.2022 г. от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (ИААА), уведомил контролните органи, че жалбоподателят Д. И. заемал длъжността „началник“ в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Кюстендил, считано от 11.01.2022 г. Проверяващите счели, че жалбоподателят, като ръководител на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – гр. Кюстендил, попадал в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ, поради което и на основание чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ същият е бил задължен да подаде декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от встъпване в длъжност, а именно от 11.01.2022 г. до 11.02.2022 г. При проверката било установено, че Д. И. не бил подал в законоустановения срок декларация по образец съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ, поради което, актосъставителят – свид. Корчев, на длъжност „старши инспектор“ в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ, съставил АУАН № ПР-76/10.03.2022 г., в който посочил, че с описаното поведение жалбоподателят бил извършил нарушение на посочените законови разпоредби. Жалбоподателят изложил възражения в предявения му АУАН. В срока по чл. 44 от ЗАНН жалбоподателят не е подал писмени възражения против съставения му АУАН.

На основание цитирания АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление № НП-79/28.04.2022 г., издадено от А Т С – Заместник-председателят на КПКОНПИ, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1600 (хиляда и шестстотин) лева, на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Видно от Заповед № 97/04.03.2021 г. на Изпълнителния директор на ИААА, жалбоподателят е бил преназначен от длъжност „Старши инспектор“ на длъжност „Главен инспектор“ в областен отдел „Автомобилна администрация“ - Кюстендил в Регионална дирекция „Автомобилна администрация-София“. Със Заповед № 5/10.01.2022 г. на Заместник-изпълнителния директор на ИААА, считано от 11.01.2022 г. жалбоподателят съвместява и длъжността „началник“ на областен отдел „Автомобилна администрация“ - Кюстендил в Регионална дирекция „Автомобилна администрация-София“, до назначаване на служител на незаетата длъжност, но за не повече от шест месеца.

Установената фактическа обстановка се доказва от показанията на разпитания свидетел Р М

К, както и от събраните в хода на производството писмени доказателства - Заповед № 97/04.03.2021 г. на Изпълнителния директор на ИААА; Заповед № 5/10.01.2022 г. на Заместник-изпълнителния директор на ИААА; Писмо с вх. № ЦУ-01-782/28.01.2022 г. от Изпълнителния директор на ИААА; АУАН № ПР-76/10.03.2022 г.; Наказателно постановление № НП-79/28.04.2022 г., ведно с доказателства за връчването му; Заповед № РД-06-70#1/01.02.2022 г. на Председателя на КПКОНПИ; Пълномощно № РД 22-97/05.04.2022 г.

Показанията на свид. Корчев съдът кредитира относно обстоятелствата, свързани със съставяне на АУАН, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал.

Въз основа на така установено от фактическа страна съдът, намира от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално **допустима** – подадена е от процесуално легитимирано лице, в рамките на срока за обжалване по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, и е насочена срещу обжалваем (подлежащ на съдебен контрол) административнонаказателен акт.

Разгледана по същество, жалбата е **частично основателна**.

От гледна точка на процесуалния закон

Като инстанция по същество, в производството по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН, районният съд осъществява цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени в жалбата. Настоящият съдебен състав, след извършена служебна проверка по спазването на процесуалните правила относно компетентността на длъжностните лица, съставили, съответно издали АУАН и НП, счете, че правилата за компетентност са спазени.

При извършената служебна проверка съдът констатира, че и АУАН, и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност. В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1-годишен срок от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6-месечния преклузивен срок. Ето защо са спазени всички преклузивни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя от формална страна.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП. Словесното описание на нарушението в акта и наказателното постановление съвпадат по признаци.

Предвид изложеното, съдът намери, че АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно

постановление на формално основание.

От гледна точка на материалния закон:

В настоящото производство, предмет на доказване е извършеното административно нарушение и авторството му, което се извежда от разпоредбата на чл. 102, т. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Тежестта на доказване лежи върху наказващия орган, поради което и той следва да прояви достатъчна процесуална активност, за да бъде доказано с категоричност осъществяването на административно нарушение.

В чл. 3, ал. 2, т. 3 от ЗПКОНПИ, като един от начините за противодействие на корупцията, е определено декларирането на имуществото и интересите на лицата, заемащи висши публични длъжности, и свързаните с тях лица.

В кръга на лицата, заемащи висши публични длъжности по смисъла на ЗПКОНПИ съгласно чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ са включени и ръководителите на областните отдели „Автомобилна администрация“. Според чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност.

В настоящия случай е установено по несъмнен начин, че жалбоподателят Д. И. е заемал длъжността „началник“ в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Кюстендил, считано от 11.01.2022 г. Поради това той е бил задължен да подаде декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от заемането на посочената висша публична длъжност, а именно от 11.01.2022 г. до 11.02.2022 г. В настоящия случай жалбоподателят не е подал такава декларация в законоустановения срок, поради което същият е извършил вмененото му с процесното НП административно нарушение по чл. 173, ал. 1, вр. чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Съдът не споделя доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че жалбоподателят не бил задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ, т.к. на същия било наредено да съвместява длъжността „началник“ в Областен отдел „Автомобилна администрация“ – Кюстендил, заедно със заеманата от него длъжност „Главен инспектор“ в областен отдел „Автомобилна администрация“ - Кюстендил в Регионална дирекция „Автомобилна администрация-София“. В тази връзка следва да се има предвид, че при вътрешно съвместителство по чл. 16 от ЗДсЛ (каквото е налице в настоящия случай) възниква допълнително служебно правоотношение по отношение на втората длъжност, която органът по назначаването е предложил на държавния служител, а последният е приел да изпълнява наред със заеманата от него длъжност, срещу допълнително възнаграждение, предвидено в чл. 16, ал. 3 от ЗДсЛ. Съгласно чл. 6 от ЗПКОНПИ ръководителите на областните отдели „Автомобилна администрация“, са лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на същия закон. Без значение е дали съответното лице заема тази длъжност постоянно или временно (по вътрешно съвместителство, по заместване) – за него възникват задължения по ЗПКОНПИ да декларира своите имущество и интереси.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината несъзнавана непредпазливост (небрежност). Жалбоподателят не е предвиждал обществената опасност на деянието си, но е могъл и е бил длъжен да го стори.

Съдът намира, че деянието не съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Извършеното нарушение е формално такова, като законодателят не е предвидил настъпването на каквито и да е съставомерни вреди от същото. С оглед на това се явява ирелевантно изследването на въпроса дали са настъпили или не някакви вредни последици от извършеното нарушение. Доколкото процесното нарушение разкрива типичната, а не по-ниска степен на обществена опасност на деяния от този вид (чл. 93, т. 9 от НК), то не може да се приеме, че е налице маловажен случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.

В случая наказващият орган е наложил наказание „глоба“ в размер на 1600 лв., т.е. над предвидения за това нарушение минимум от 1000 лв., като е обосновал това с „пълния отказ за деклариране на имуществото и интересите на лицето“. Съдът, съобразявайки конкретната степен на обществената опасност на деянието и дееца, предвид това, че извършеното нарушение е първо от този вид за жалбоподателят, че то е извършено по небрежност, т.к. жалбоподателят не е целял да укрие своите имущество и интереси, то съдът приема, че в случая следва да бъде определено административно наказание „глоба“ в размер на законоустановения минимум от 1000 лв.

Предвид всичко гореизложено съдът намира, че в случая правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като обаче наказващият орган неправилно е определил размера на административното наказание. Ето защо обжалваното НП следва да бъде изменено в частта за наложеното наказание, като същото бъде намалено до законоустановения минимум от 1000 лв., а в останалата част НП следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение се явява основателно. Съгласно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв., поради което съдът намира, че следва да бъде определено такова в законоустановения минимум от 80 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 7, т. 2, предл. 1, вр. ал. 2, т. 4, от ЗАНН и чл. 63д, ал. 1 и ал. 5, вр. ал. 4 от ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № НП-79/28.04.2022 г., издадено от Заместник-председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ), с което на Д. И. И., ЕГН *****, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на сумата от 1600 (хиляда и шестстотин) лева, на основание чл. чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, В ЧАСТТА му относно размера на глобата, който НАМАЛЯВА от 1600 (хиляда и шестстотин) лева на 1000 (хиляда) лева, като ПОТВЪРЖДАВА наказателното постановление в останалата му част.

ОСЪЖДА Д. И. И., ЕГН *****, да заплати в полза на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, сумата в размер на 80,00 (осемдесет) лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София град на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____